

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.- zł.

Przez lud — dla ludu!
Redakcja i Administracja: Katowice, Św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA
płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 62

Katowice, czwartek 16-go marca 1933 r.

Rok 32

Bez złudzeń.

(Korespondencja własna.)

Berlin, w marcu 1933.

Polski minister spraw zagranicznych płk. Beck w swym exposé powiedział, że „żadne słowa nie mogą spowodować zmian w Europie” a tak samo i czechosłowacki minister spraw zagranicznych dr. E. Benes również w swym niedawnym exposé oświadczył, że nie należy obawiać się zapędów rewizjonistycznych. Nie znaczą to, jakobyśmy mieli nie zważać na wszystko to, co koła rewizjonistyczne przedsięwzięją i jakobyśmy nie mieli przeciwdziałać ich propagandzie. Sprawa jest jasna. Tak Polska jak i Mała Ententa dążą do tego, aby nie dopuścić do dyskusji na terenie międzynarodowym na temat rewizji, nie mniej jednak reagować trzeba na wszelkie zapędy tej czy owej grupy rewizjonistycznej.

Obecnie byliśmy w Berlinie świadkiem nowego wystąpienia rewizjonistów, które dla Polski o tyle jest doniosłem, że było to wystąpienie przedstawiciela Węgier, do których Polska dotychczas żywiła tyle sentymentu. W ramach cyklu odczytów urządzanych przez niemiecki związek kulturalny, wygłosił w tych dniach odczyt były premier węgierski hrabia Bethlen na temat „Węgry w Nowej Europie”. Na wstępie hrabia Bethlen wskazał na braterstwo broni Węgrów i Niemców w czasie wojny światowej a następnie mówił o powojennej polityce Węgier. Po wojnie węgierska polityka miała dwie drogi, z których jedna prowadziła do Canossa, t. j. porozumienia się z Małą Ententą. Węgry jednak nie obrały tej drogi. Przy pomocy Włoch, Węgrzy udało się unieemożliwić polityczne i dyplomatyczne otoczenie Węgier. Świadomość wspólnych interesów Węgier i Włoch, jak również nowa zagraniczna polityka Mussoliniego doprowadziła ostatecznie do zawarcia traktatu przyjaźni pomiędzy Włochami i Węgrami a fakt ten stał się ważnym czynnikiem w polityce środkowo-europejskiej. W interesie Włoch leży — mówił hr. Bethlen — aby unieemożliwić połączenie się Słowian północnych z południowymi. Jeśli to się nie uda, automatycznie powstanie słowiańska supremacja na Bałkanie a temsamem zagrożone zostanie uprzywilejowane stanowisko Włoch na Adriatyku i wschodniej części Morza Śródziemnego. Dalej Włochom musi zależeć na tem, aby wytworzyć przeciwwagę hegemonii Francji nad Dunajem. Zdaniem Bethlena francuska polityka na wschodzie miała i mieć będzie charakter słowiański, tak jak to było przy aljansie francusko-rosyjskim. Nietylko tego wymaga hrabia Bethlen. Włochy powinny przyjąć z pomocą Węgram i pomagać Austrii a z Rumunją utrzymywać przyjacielskie stosunki, czyli krótko: wzmacniać nad Dunajem te narody, które chcą stać na własnych nogach i pozabawione są tendencji słowiańskich. Temu sprzeciwiać się nie mogą Niemcy, którym również zależeć powinno na tem, aby miały otwartą drogę na wschód. W konsekwencji Niemcom powinno zależeć na tem, aby utrzymał się mały naród węgierski, który już od tysiąca lat czuwa na straży nad Dunajem.

Jeszcze jeden projekt rozbrojeniowy.

Genewa. Według oficjalnych informacji udzielonych przez delegację angielską Mac Donald wygłosił na czwartkowym posiedzeniu komisji głównej wielką mowę, po której posiedzenie będzie odroczone dla dokładnego opracowania projektu konwencji rozbrojeniowej. Wiadomość ta wywołała w kołach konferencji zrozumiałą sensację. W ciągu ubiegłych dni Mac Donald, który z Londynu nie przywiózł żadnego konkretnego projektu, odbył szereg konferencji, w toku których informował się co do aktualnych możliwości. Od ponie-

działku Mac Donald wraz z swoimi ekspertami pracował nad projektem. Projekt ten będzie czwartym projektem, który delegacja angielska przedstawi konferencji, poraz pierwszy będzie to jednak gotowy projekt konwencji ujęty już w artykule. Projekt ten będzie nosił tytuł „Projekt Traktatu”. Co się tyczy treści projektu tego, to wiadomo, że nie będzie on ograniczał się do osiągniętych już rezultatów, ale wychodząc poza nie, obejmować będzie idee zawarte w projektach amerykańskim i francuskim. Według krążących pogłosek ma on

zawierać daleko idące ograniczenia jakościowe, jak zniesienie ciężkiej artylerji powyżej 150 mm., czołgów, powyżej 20 ton oraz zawierać będzie wydatną redukcję stanów liczebnych, zapewne według formułki amerykańskiej, t. j. redukcję o 30 proc. Co się tyczy lotnictwa to projekt przewidywać ma zniesienie lotnictwa wojkowego w ciągu kilku lat a tymczasem różne ograniczenia. Projekt ma zawierać pewne postanowienia dot. bezpieczeństwa. Na podstawie tego co dotąd wiadomo, projekt angielski pod względem jego szans jest oceniany sceptycznie. W dziedzinie rozbrojenia idzie on znacznie dalej, niż to w dzisiejszych warunkach wydaje się wielu delegacjom możliwe. Gwarancje bezpieczeństwa, które on ma zawierać, nie będą zapewne wystarczające, aby te redukcje umożliwić. Mac Donald gorąco zabiega o przyjazd do Genewy premiera francuskiego Daladier'a. W końcu tygodnia Mac Donald wyjeżdża do Północnych Włoch celem spotkania się z Mussolinim, którego chce pozyskać za cenę wyrobienia dla Włoch od dawna przez nie pożądanego parytetu morskiego z Francją.

Protest Francji odrzucony przez rząd niemiecki.

Berlin. Biuro Wolffa donosi: 14 bm. ambasador francuski Francois Pontet odwiedził ministra spraw zagranicznych Rzeszy Neuratha, aby z powołaniem się na art. 43 traktatu wersalskiego na zlecenie rządu Francji wnieść mu zażalenie z powodu wydarzeń w Kehl oraz użycia policji pomocniczej w strefie zdemilitaryzowanej. Minister spraw zagranicznych Rzeszy odrzucił to zażalenie, jako niezasadzone. (?) oświadczając, że ani wydarzenia w Kehl, ani też użycie policji pomocniczej nie podpadają pod postanowienia traktatu wersalskiego o strefie zdemilitaryzowanej. Członkowie oddziału szturmowego, którzy zresztą tylko przez 36 godzin bawili w Kehl, i z których co najwyżej co

dziesiąty uzbrojony był w strzelbę myśliwską lub rewolwer, ani też policja pomocnicza nie mogą być uważani za uzbrojone siły wojskowe. Poza to chodzi tu o zarządzenia wewnętrzno-polityczne, które służyły do utrzymania zagrożonego spokoju i bezpieczeństwa.

Berlin. Demarche ambasadora Ponteta w Urzędzie Spraw Zagranicznych Rzeszy wywołuje na łamach prasy prawiwej ostre ataki przeciwko Francji. Hugenbergowski „Der Tag” oburza się, iż Niemcom nawet na obszarze własnego kraju nie wolno korzystać z praw suwerenności państwa. Dopóki nie zniknie strefa zdemilitaryzowana, konkluduje pismo, niema mowy o równouprawnieniu Niemiec.

Ameryka na drodze do zerwania z prohibicją.

Waszyngton. Zupełnie nieoczekiwanie, nawet dla swego najbliższego otoczenia, prezydent Roosevelt wysłał do Kongresu oświadczenie, wzywające do szybkiego zniesienia słynnego prawa „Volstead”, na podstawie którego była utrzymana ścisła prohibicja w całych Stanach Zjednoczonych.

Prezydent wskazał na konieczność jaknajszybszego zniesienia zakazu wyrobu i sprzedaży piwa, oraz napoi słaboalkoholowych. Natomiast Roosevelt wyklucza możliwość zniesienia zakazu picia likierów i wódek.

Równocześnie prezydent wskazał na konieczność opodatkowania piwa i napoi alkoholowych, dozwolonych do wyrobu i picia, z którego to źródła miałby czerpać skarb znaczne dochody, pozwalające

na zrównoważenie niedoborów budżetowych.

Tak pośpieszne wysłanie oświadczenia wywołało w całych Stanach wielkie wrażenie. Przeciwnicy prohibicji spodziewają się, że w myśl nawoływań Roosevelta, Kongres załatwi sprawę prawa „Volstead” w najbliższych dniach.

Waszyngton. Jak donosi korespondent „United Press” z Chicago, w stanie Illinois zniesiono już zakaz wyrobu i sprzedaży piwa. Jest to zatem pierwszy stan, który skorzystał z prawa regionalnego ograniczenia prohibicji.

Ogólnie spodziewają się, wobec oświadczenia, wzywającego do zniesienia prohibicji na terenie całych St. Zjedn., że w najbliższym czasie inne stany pójdą za przykładem stanu Illinois.

Biją i przepraszają.

Wiedeń. „Neues Wiener Extrablatt” donosi z Berlina, że konsul francuski, Binnet zwrócił uwagę prezydentowi policji berlińskiej na pogroźki i napastowanie obywateli francuskich przez umundurowanych członków oddziałów szturmowych hitlerowskich.

Prezydent policji wyraził swe ubolewanie i zapewnił o powzięciu środków które uniemożliwią podobne incydenty na przyszłość. Również przedstawiciele konsularni innych państw, jak Belgji i Czechosłowacji zawiadomili władze niemieckie o szeregu podobnych wypadków. Należy nadmienić o poważnym incydencie z postem rumuńskim w Berlinie. Samochód posła został zatrzymany przez szturmowców hitlerowskich, którzy zerwali chorągiewkę o barwach rumuńskich i porwali ją na kawałki. Poseł założył protest u władz niemieckich. Prezydent policji berlińskiej musiał przepraszać posła, który poza tem otrzymał list ze słowami ubolewania z powodu tego incydentu od ministerjum spraw zagranicznych.

Przed tysiącami lat naród węgierski wytworzył własne państwo oddzielne Słowian północnych od południowych. W historii już dwukrotnie starali się Słowianie połączyć, czemu jednak przeszkodziły wojska niemieckie i węgierskie. Dziś niebezpieczeństwo to jest o wiele większe niż kiedykolwiek i dlatego Węgry spełniają swe posłannictwo dziejowe, jeżeli dążą do rewizji tych postanowień traktatów paryskich, z których niebezpieczeństwo to wypływa.

Hrabia Bethlen, trzeba przyznać, mówił jasno i otwarcie. Chodzi mu o zmianę postanowień traktatów pokojowych, o ile chodzi o postanowienia tery-

torjalne, a polskie czynniki oficjalne powinny rozważyć jego słowa. Nie można powiedzieć, że są to prywatne wynurzenia Bethlena i nie można też twierdzić, że obecnie Bethlen nie odgrywa aktywnej roli w polityce węgierskiej. Jest to człowiek „za kulisami”, który wywiera wpływ na Goemboesa, a z tem polityka polska powinna się liczyć. W polityce nie powinny mieć miejsca żadne sentymenty, a każdy wie, że Węgry, idąc na pasku Berlina, obecnie wyraźnie wystąpiły przeciwko polskim interesom, przeciwko panującemu stanowi rzeczy, przeciwko pokojowi światowemu, o czem świadczy chociażby ostatnie

głosowanie w politycznej komisji konferencji rozbrojeniowej, gdzie Węgry obok Niemiec, Włoch i Holandji i Austrii głosowały przeciwko francuskiemu projektowi paktu wzajemnej pomocy.

Wynurzenia węgierskiego męża stanu są zatem dalszym potwierdzeniem doniosłości paktu organizacyjnego Małej Ententy a zarazem doniosłości wspólnej pracy Polski i Małej Ententy, do której z konieczności dziejowej dojść musi. Polska stoi na straży nad Wisłą, a Mała Ententa nie dopuści do jakichkolwiek zmian nad Dunajem. Polska i Mała Ententa odeprą każdy atak na ich integralność.
St. Orłowski.

Podpalacze parlamentu Rzeszy szukać należy wśród hitlerowców.

Paryż. „Le Populaire” zamieszcza w artykule p. t. „Prawda o pożarze w Reichstagu informacje, o które, jak zaznaczył dziennik, starał się na własną rękę, a z których wynika niezbicie, że van der Luebbe był nietylko narodowym socjalistą, lecz ponadto agentem - prowokatorem tajnej policji niemieckiej.

Dziennik stwierdza, że paszport holenderski, którym legitymował się van der Luebbe, sfałszowany jest przez Niemców. Luebbe miał współpracowników, którzy, jak wiadomo, zdołali zbiec.

Dziennik oświadcza dalej, współnikami tymi było 6 czy 7 hitlerowców, którzy w chwili wybuchu pożaru znajdowali się wraz z oddziałem hitlerowców w pałacu ministra Goeringa, łączącym się korytarzem podziemnym z gmachem parlamentu. Na „rozkaz zgóry” przeszli oni z pałacu korytarzem tym do Reichstagu i podłożywszy ogień, tą samą drogą powrócili, łącząc się znów z grupą hitlerowców, którą na chwilę stosownie do „udzielonego im rozkazu opuścili.

Według dochodzeń policji saskiej Luebbe w roku 1932 przebywał przez pewien czas w schronisku w Meissen. Zapisał się on jako hitlerowiec i prowadził w okolicy agitację w duchu narodowo - socjalistycznym. Daje się on w czasie odkrycia pożaru aresztować, zeznaje, że jest komunistą, przyczem starannie przechowuje swoją kartę członka partii komunistycznej, ażeby ją móc przedstawić policji.

Luebbe, jako prowokator tajnej po-

licji działał na rachunek hitlerowców, oraz grupy właścicieli kopalni ropy, która to grupa, według dziennika, dąży do zerwania stosunków z Rosją sowiecką, a więc przeszkodzenia importu ropy rosyjskiej.

Dziś sąd wyjeżdża na miejsce zbrodni w Brzuchowicach.

Kraków. W 9-ym dniu procesu przeciwko Gorgonowej zeznawali w dalszym ciągu funkcjonariusze policji, którzy przeprowadzali śledztwo bezpośrednio po zbrodni. Z kolei zeznaje świadek 17-letnia Olga Jezierska, która służyła w willi Zaremby przez 2 miesiące. Gorgonowa obchodziła się z nią dobrze, natomiast stosunki między Gorgonową, Zarembą a dziećmi były bardzo napięte. Gorgonowa używała często wobec służby wyrażenia „ordynaryjny”, mówiąc o zmarłej. Gorgonowa uskarżała się na Zarembę, na balamucacę go rzekomo Irene, której nawet wygrażała, że jej

utnie nos. Świadek twierdzi, że Gorgonowa posiadała koszulę seledynową, zna ją z prania. Ponadto stwierdza, że Gorgonowa była bardzo silna, przesuwała z łatwością ciężkie meble i szafy. Z Lusią obchodziła się bardzo źle. Ostatni świadek Marja Lucht, sasiadka willi Zarembów zeznała, że stosunków w domu Zarembów nie znała, a tylko jej mąż miał jakieś zatarci z Zarembą. O godz. 14.40 przewodniczący zamknął rozprawę, zapowiadając, że w czwartek nastąpi wyjazd trybunału i ławy przysięgłych do Lwowa, celem urządzenia wizji lokalnej w willi w Brzuchowicach.

Rozruchy w pow. żywieckim.

Warszawa. W dniu 14 bm. w godzinach wieczornych w paru miejscowościach pow. żywieckiego w Wojew. Krakowskim miały miejsce zajścia, spowodowane prowadzoną od dłuższego czasu agitacją wśród bardziej społecznie nieświadomionego odłamu ludności przez „Obóz Wielkiej Polski” i miejscowe organizacje, będące pod jego wpływami. Rozagitowane grupy, uzbrojone w kiję i pałki, a w niektórych wypadkach i w broń palną, dopuściły się wybrzków we wsi Zlatna, w przysiółku

Ujsoly, w Rajczy i w Milówce. W Zlatnie i Ujsoly tłum złożony z kilkudziesięciu osób zdemolował 11 sklepów żydowskich. Do większych zajęć nie doszło, gdyż policja udaremniła w zarodku dalsze ekscesy. W Rajczy tłum próbował demolować sklepy. Oddział policji w składzie 5-ciu posterunkowych, którym z czynną pomocą przyszli przebywający w sanatorium wojskowym w Rajczy oficerowie, odparł tłum i „daremnił rabunki. W trakcie tego zajścia z tłumy dano kilkanaście strzałów oraz obrzucono policjantów kamieniami. Policja zmuszona była w obronie swej użyć broni, w wyniku czego kilka osób zostało rannych. W tym samym czasie w Milówce, kiedy posterunek policji udał się do Rajczy, tłum zdemolował 10 sklepów, raniąc ciężko 1 z właścicieli. Przejeżdżający w tym czasie starosta żywiecki wezwał rabującą i uzbrojoną bandę do zaprzestania rabunku. W odpowiedzi na to wezwanie oddano z tłumy do starosty szereg strzałów. Towarzystwo starosty dwaj posterunkowi zmuszeni byli użyć broni, w wyniku czego 4 osoby zostały rane. Jedna z nich zmarła. Dzięki energicznej postawie starosty banda rozbiegła się i do dalszych rabunków nie doszło. Władze przeprowadziły szereg rewizji i aresztowań. Aresztowano dotychczas 83 osoby zarówno z pośród uczestników rabunku jak i główniejszych podżegaczy, mianowicie Edwarda Zajaczka, przewodniczącego okręgu podhalańskiego O. W. P., oraz Ryłke, Surme, Łasza i Bryje, członków O. W. P. Energiczne zarządzenia władz spotkały się z dużym uzuraniem ludności. Obecnie na terenie powiatu żywieckiego panuje spokój.

TELEGRAMY.

Małpie prowokacje hitlerowców.

W ostatnich dniach na przejściu granicznym kolonia „Viktoria”, w odległości jednego metra od linii granicznej, ustawiono po stronie niemieckiej maszt wysokości 8 metrów, na którym zawieszono sztandar o barwach monarchistycznych (niemieckich) czarno-biało-czerwonych. Plachta sztandaru ma 3 metry długości, wobec czego, gdy wieje silniejszy wiatr, większa część sztandaru powiewa na terytorjum polskiem.

Wybuch gazów w Drohobyczu.

Boryslaw. W dniu 14 bm. o godz. 20.30 podczas badania wytrzymałości rozdzielacza gazów w rafinerii ropy „Galicia” w Drohobyczu nastąpiła eksplozja, wskutek czego rozdzielacz uległ kompletnemu zniszczeniu a obsługa doznała porażeń. Pałac Władysław Zieliński jest ranny w głowę i ma przecięta tętnice szyjne, zaś pomocnik destylatora Szejner doznał ciężkich obrażeń. Detonacja była słyszana w promieniu kilkunastu km. w promieniu zaś 100 mtr. wyleciały wszystkie szyby z okien. Straty wynoszą około 30 tys. zł.

Niszczycielski huragan szalał Ameryce.

Nowy Jork. Tornado jakie szalał na granicy stanów Tennessee i Kentucky spowodował wielkie spustoszenie. Sądząc z pierwszych nieoficjalnych wiadomości jest wielu zabitych i rannych.

Straty wyrządzone przez tornado w stanach Tennessee i Missouri sięgają wielu milionów dolarów. Wiele wiosek i miasteczek ucierpiało z powodu huraganu w sposób bardzo dotkliwy. Według dotychczasowych danych utraciło życie 23 osoby a przeszło 200 jest rannych.

Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku u min. Becka.

Genewa. Minister spraw zagranicznych Beck wczoraj popołudniu przyjął Wysokiego Komisarza Rady Ligi Narodów w Gdańsku p. Rostinga.

Do kogo uśmiechnęło się szczęście?

(Tabela nieurzędowa.)

Warszawa. W szóstym dniu ciągnięcia 5-tej klasy 26-tej polskiej państwowej loterii klasowej padły główne wygrane na następujące numery:

15.000 zł na n-ry: 20835+ 139913.
5.000 zł na n-ry: 22050 27067 57901 99845 102606 120707 125346 141764.
2.000 zł na n-ry: 3391 23316 26118 30786 34313 43725 47683 49237 51400 52269 58329+ 62726 64684 72371 85308 88223 95220+ 97683 97865 99289 107061 4100577 108194 11590 116791 133921+ 146087+.
1.000 zł na n-ry: 2146 5172 10390 25677 30408 41522 45370 47560 51446 60410 61304 67368 69449 70302 70541 71437 75200 80290 84417 84715+ 87046 87726 89928 90399+ 91083 92580 92738 97215 124163 127031 127859 130568 132731+ 133482 135400 136211 137595 139545 146124 147360.

Uścisk dłoni dwóch prezydentów.

Po złożeniu urzędu w ręce nowowybranego prezydenta Stanów Zjednoczonych A. P. Roosevelta ustępujący prezydent Hoover pierwszy gratulował swemu następcy. Na zdjęciu Roosevelt siedzi w samochodzie.

Książę Kandos

POWIEŚĆ.

54)

(Ciąg dalszy.)

— No, teraz czas nam żniwować, a nie umierać. Muszę koniecznie zbadać twoją ranę, połóż się tutaj w cieniu wozu. Znadto osłabiony, aby opierać się woli towarzysza, dał się Cuchillo zaprowadzić i opatrzyć. Clermont zdjął z niego kaftan i pas, poczem umiejętnie począł krzątać się około opatrzenia rany.

— Nic ci nie będzie — mówił z widoczną ulgą — w kilku dniach wszystko będzie dobrze. — Wymył porządnie ranę, uderzył potem kawał z własnej koszuli i przyłożył, zacisnąwszy brzegi rany, bandaż wprawdzie lichy, lecz wystarczający na obecną potrzebę.

— Tak, teraz napij się orzeźwiającego maté — rzekł po skończonej pracy — i staraj się leżeć spokojnie, aby rana mogła się zagoić.

Cuchillo uczynił jak mu kazano. Ogarnęło go uczucie dziwnego zniechęcenia i słabości, spowodowane częścią utraty krwi, częścią żalem po utracie kochanki.

Clermont pojął szybko, że trzeba korzystać z chwilowego usposobienia przyjaciela. — Posłuchaj mnie teraz mój synu — rzekł doń: — Widzę, żeś się uspokoił

o tyle, aby móc rozpoznać nasze obecne położenie, które jest, nie chwalać się, świetne... nadspodziewanie świetne. Wykonałem znowu jedną z owych arcymistrzowskich sztuczek, wartych być przekazaniem potomności. Zrób mi teraz tę jedyną przyjemność i nie mów o popełnieniu morderstwa w ów dziecinny i przesadny sposób.

— Ja je wykonałem nie ty... chociaż może kto inny nie byłby uderzył, widząc przeciwnika bezbronnym. Lecz zostawmy to. Przedziej czy później trzeba by nam pozbyć się tego człowieka. Ty chciałeś tylko pomścić śmierć twej ukochanej, ale ja miałem przed oczyma wcale inny, wielki i świetny plan!

— I cóż to za plan?

— Plan mój opierał się na twoim niezwykłym do markiza podobieństwie — odparł Clermont, zbliżając się do ciepłego jeszcze trupa i zaczynając go rozbiierać.

— Rozbiერaj się i ty tymczasem, jeśliś dość mocny — zawołał na swego towarzysza.

— Poco?

— Ażeby zostać bogatym i wielkim panem.

— Chcesz, abym zajął miejsce i osobę markiza? To byłoby niegodziwe... zbrodnicze... a zresztą i nie do wykonania. Nigdy w życiu nie namówisz mnie do tego oszustwa.

— Ależ, mój synie, poatygujesz się, a pod moim kierownictwem wykonanie nie sprawi ci nawet trudu i udać się musi.

— Nie, nigdy, przenigdy. Nie chcę mieć nic wspólnego z tą nową zbrodnią.

— Czy wolisz może, abym poszedł do Buenos Aires i oskarżył cię o codo-piero popełnione morderstwo?

— Ty popełniłeś i byłbyś równie zaś karany.

— Być może. Ale śmierć moja nie uratowałaby ciebie. Mógłbym przytem i podać dowody, żeś ty go zamordował, — o człowieku, który był skazany na galery, uwierzą wszystko. Ale nie chodzi tu o takie i podobne ostateczności. Czyż nie mówiłeś dopiero wczoraj, że byłbyś zdolnym do każdego czynu, któryby cię wyzwolił z obecnego położenia i piekła, jakim nazwałś zatrudnienie gaucha?

Cuchillo nic nie odpowiedział, a Clermont pomyślał chwilkę i tak mówił dalej:

— Zostaw mnie całą sprawę i wykonanie tego planu. Sądzę, że nie mógłbyś lepiej się pomścić na tym oto panu, jak wsuwając się w jego skórę, przywłaszczając potem jego tytuł i miliony, spoczywające w szkatułce szanownego pa-py.

Cuchillo opierał się jeszcze chwilę, ale nie dorósł przebiegłości swego śmiałego towarzysza. Nie odpowiadał mu już teraz, a Clermont poznał z jego mil-

czenia, że mu uległ, i że go pozyskał dla swego planu.

Clermont zajął się teraz oczyszczeniem z krwi kaftana i pasa Pawła, wyprał te rzeczy w źródle i wywiesił na działanie promieni słońca. Potem pomógł osłabionemu Cuchillo włożyć całkowite ubranie nieboszczyka i zdawał się nie spostrzegać dreszczu, jaki nim wstrząsał, gdy członki jego dotykały się tych rzeczy. W kieszeni kaftana znaleźli pugilares napełniony papierami.

— Przejrzymy je później — zauważył Clermont, i zaczął z najzimniejszą krwią ubierać trupa w rzeczy Cuchilla. Wziął potem nawagę markiza i z wielką wprawą przerznął nim kaftan Cuchilla w odpowiednim ranom markiza miejscu, nie zapomniał nawet skaleczyć go w miejscu, gdzie pas Cuchilla ostrzem nawagi markiza w walce był rozdartym. Wcisnąwszy mu w skrzepłą dłoń nawagę Cuchilla, odstąpił kilka kroków, przyrzekał się swemu dziełu, i ogłosił toaletę markiza za skończoną.

— Jakież ze mnie osio! — wykrzyknął prawie w tej samej chwili — byłbym zapomniał o brodzie. Gdzież jest twoja brzytwa, Cuchillo?

— Tkwi w moim pasie, nie myślisz przecież...

— Ogolić go? zaraz zobaczysz!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Czwartek
16
marca

Św. Cyrjaka, męcz.
Św. Heriberta, bisk.
Św. Abrahama, pu-
stelnika w Syrii.
Słow.: Ojcosław.

Jutro, piątek, 17. marca: Św. Ger-
trudy, panny * 626, † 659. Św. Jana Sar-
kandra, męcz.

Wschód o godz. 5.57, o godz. 17.50
Zachód o godz. 7.23

Z historii śląskie.

16 marca. 1598. Cesarz Rudolf II. **każal odwołać ze służby zamkowej Samuela Lessotę i w jego miejsce nasadzić Jana Bessa na Szmiradzie.** — 1771. Jan Emanuel Szymoński, syn Karola, otrzymał niższe święcenia, poczem odbył dalsze studia w Rzymie. Po swoim powrocie był proboszczem w **Lonach.** — 1795 r. został generalnym wikariuszem. 1796 r. scholastykiem we Wrocławiu. 1797 r. biskupiem sufraganiem. 1823 księciem biskupem. Umarł 27. grudnia roku 1832. — 1811. Pod eskortą żołnierzy odprowadzono 256 wieśniaków, buntujących się przeciw panom, **do Raciborza** i zamknięto ich w byłym klasztorze dominikańskim.

W roku: 1623. Bethlen Gabor, książę raciborski i opolski, chwycił za broń przeciw cesarzowi Ferdynandowi, który odebrał mu Racibórz i Opole. — 1623. W grudniu przechodziło przez Bytom wojsko polskie. — 1624. Książę Zdeńko Wojciech Popel z Łobkowiec — uzyskał od ces. Ferdynanda II dla miasta Rybnika dwa jarmarki; na dzień św. Jerzego (23 kwietnia) i św. Michała (29 września). — 1624. Biskup wrocławski, arcyksiążę austriacki i książę opolsko-raciborski Karol zjawił się osobiście w Opolu na zamku, gdzie mu stany krajowe złożyły hold i uczciły go łańcuszkiem z diamentami w wartości 14 tysięcy talarów. — 1624. W sierpniu t. roku zaraźliwa choroba nawiedziła **Racibórz i okolice.** — Od 1624—1644 właścicielem Szymocin w Raciborskiem był Jan Kozłowski. — 1625. Cesarz Ferdynand II. udzielił miastu Rybnik zezwolenie na urządzenie piątego jarmarku w dzień 20 stycznia.

— **Pojazdy mechaniczne w Polsce.** Według zestawienia departamentu dróg kołowych min. komunikacji w Polsce znajdowało się 1. stycznia br. ogółem 34.197 pojazdów mechanicznych, w tym 11.672 samochodów osobowych, 5.426 dorożek, 2.545 autobusów, 5.623 samochodów ciężarowych i 8.182 motocykli. Przeciętnie 1 pojazd wypadła na 955 mieszkańców. Największą ilość samochodów osobowych wykazują województwa zachodnie, przyczem przoduje woj. poznańskie (2.241). Warszawa posiada najwięcej dorożek samochodowych (2.337) i samochodów ciężarowych (1.148).

— **Stan zatrudnienia w przemyśle.** Jak wynika z ostatnich zestawień, na 1. lutego br. zatrudnionych było ogółem na terenie całej Polski w przemyśle przetwórczym ogółem 273.969 robotników, z czego 16.443 osób przypada na przemysł mineralny, 43.827 na metalowy, 27.605 na chemiczny, 93.188 na włókienniczy, 10.674 na papierniczy, 4.151 na skórzany, 25.179 na drzewny, 36.662 na spożywczy, 4.468 na odzieżowy. — 3.979 na budowlany, oraz 7.793 osób na przemysł poligraficzny. W górnictwie zatrudnionych było 106.235 robotników, w hutnictwie 31.605, na robotach publicznych 18.312, w warsztatach kolejowych i wytwórniach wojskowych, 52.444, oraz w elektrowniach i wodociągach 6.692 osób.

— **Ruch emigracyjny w lutym.** W ciągu lutego wyjechały z Polski za pośrednictwem Syndykatu Emigracyjnego transporty wychodźców do Argentyny, Brazylii, Chile, Kanady, Stanów Zjednoczonych A. P., Urugwaju, Francji i innych krajów w ogólnej liczbie 538 osób.

Konferencja prezesów kół miejscowych Związku Obrony Kresów Zachodnich.

Konferencja w Katowicach.

W dniu 13 bm. odbyła się w Katowicach konferencja przewodniczących kół miejscowych Związku Obrony Kresów Zachodnich w Katowicach, obwodów katowickiego, mysłowickiego i mikołowskiego pod przewodnictwem kierownika okręgu p. dr. Kudlickiego, ks. proboszcza Zajaca z Woszczyc, oraz p. Kinowskiego z Katowic.

Na konferencji tej omówiono wszelkie bieżące prace Związku Obrony Kresów Zachodnich na terenie powyższych obwodów i ustalono szczegółowe wytyczne działalności na okres wiosenny, jak również omówiono technikę tegorocznych walnych zebrań, które będą się odbywały po 1 kwietnia b. r.

Po omówieniu bieżącego położenia politycznego w zakresie spraw polskoniemieckich uchwalono jednogłośnie następującą rezolucję:

„Wobec niebywałego teroru, zastoso-
wanego w stosunku do Polaków na
terenie Rzeszy niemieckiej, w szczegól-
ności, wobec zamknięcia całej prasy
polskiej w okresie wyborów sejmowych
i komunalnych, zebrani przewodniczący
kół miejscowych Związku Obrony Kres-
ów Zachodnich pow. katowickiego oraz
obwodów mysłowickiego i mikołows-
kiego w dniu 13 marca 1933 r. **zakładają
energiczny protest i zwracają się do pana
ministra spraw wewnętrznych z gorącym
apелеm, aby — w myśl zapowiedzi
p. ministra Becka w sejmowej komisji
spraw zagranicznych — zechciał zastoso-**

**wać do prasy niemieckiej w Polsce te
same przepisy i praktyki prasowe, któ-
rym podlega i podlegać będzie prasa pol-
ska w Niemczech.**“

Konferencje w Król. Hucie i Rybniku.

W sobotę, dnia 11 b. m., odbyło się w Królewskiej Hucie zebranie przewodniczących kół miejscowych Związku Obrony Kresów Zachodnich, powiatu świętochłowickiego. Takie samo zebranie odbyło się w niedzielę, dnia 12 bm. w Rybniku dla kół miejscowych ZOKZ. pow. rybnickiego.

W konferencjach tych wzięli udział przedstawiciele dyrekcji Związku Obrony Kresów Zachodnich w osobach pp. dr. Kudlickiego i mgr. Gajkiewicza. Omawiano w szczególności stan organizacyjny każdego koła oraz położenie w poszczególnych miejscowościach, poddano szczegółowej dyskusji wszystkie prace bieżące Z. O. K. Z. i ustalono szczegółowe wytyczne na przyszłość.

Udział w obu konferencjach był bardzo liczny. Nieomal wszystkie koła były reprezentowane. Wysoki poziom dyskusji oraz ciekawe uwagi, wypowiedziane przez poszczególnych prezesów świadczą, że praca Związku Obrony Kresów Zachodnich na terenie w ostatnim czasie bardzo się ożywiła. Należy przypuszczać, że dokonany ostatni przegląd organizacyjny poszczególnych kół, przyczyni się do jeszcze żywszej działalności i bardziej sprężystego działania.

Województwo śląskie.

Zarobki w budownictwie zostaną obniżone.

W ubiegły wtorek 14 marca br., późnym wieczorem, komisja pojednawcza i arbitrażowa w Katowicach wydała wyrok w sprawie zatargu zarobkowego w budownictwie na Śląsku. **Wyrok komisji obniża dotychczasową wysokość zarobków o 10 do 12 procent, z ważnością do 15 czerwca br.** O ile na dwa tygodnie przed tym terminem nowa umowa nie zostanie wypowiedziana, automatycznie obowiązować będzie do końca roku. Przedstawiciele organizacji budowniczych, którzy zmierzali do 50% obniżki zarobków, zapowiedzieli, że wyroku komisji nie przyjmą.

Ponadto — jak nas informują — część budowniczych zmierza do **rozbitcia obecnej organizacji przemysłowców budowlanych**, aby tym sposobem utrudnić zbiorowe załatwianie sporów zarobkowych i przejść na system indywidualnych umów zarobkowych.

* **Budżet śląski przyjęty przez komisję.** W Katowicach odbywało się posiedzenie komisji budżetowej sejmiku śląskiego, na którym przyjęto w drugim i trzecim czytaniu budżet śląski na rok 1933-34. Budżet ten w wydatkach i dochodach przedstawia ogólną sumę 75 milj. zł. z tem, że dochody są o 10.000 wyższe. Budżet jest mocno zredukowany. W ciągu tygodnia będzie on odesłany do kancelarii sejmiku śląskiego, poczem znajdzie się na porządku obrad plenarnego posiedzenia sejmiku.

* **Konferencja delegatów związków górniczych.** W Katowicach odbyła się międzyzwiązkowa konferencja przy udziale delegatów wszystkich zawodowych związków górniczych. Na konferencji uchwalono wystosować wspólne pismo do komisji pojednawczo-rozjemczej, które podpiszą wszystkie związki, a wyrażające przyjęcie orzeczenia komisji pojednawczo - rozjemczej w sprawie zatargu w górnictwie węglowym. W związku z zaostroszoną sytuacją w górnictwie węglowym na terenie Zagłębia Dąbrowskiego, konferencja powzięła uchwałę, w której związki podkreślają, że wobec nowej prowokacji pracodawców przez wywieszenie na terenie kopalń Zagł. Dąbr. komunikatu o obniżce płac o 15 proc. od 1. kwietnia b. r. walkę o utrzymanie płac na terenie całego zagłębia węglowego traktują jednolicie, stwierdzając, że mimo załatwienia sporu w zagłębiu śląskim, walka ta nie została zakończona, lecz prze-

ciwnie zaostroszona. Związki przedłożą to stanowisko rządowi w Warszawie, poczem powezmą decyzję co do zwołania wspólnego kongresu i dalszych form walki.

Z Katowickiego

Nauki rekolekcyjne dla inteligencji męskiej.

Katowice. Nauki rekolekcyjne ks. dr. K. Milika, znanego kaznodzieja i wybitnego działacza społecznego z Król. Huty dla inteligencji męskiej zostaną ogłoszone w kościele Marjackim w Katowicach w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek przyszłego tygodnia, tj. od 20. do 23. marca, o godz. 19.30. W piątek, dnia 24. od godz. 17 do 20 będzie sposobność do Spowiedzi św. dla inteligencji i męskiej. W sobotę, dnia 25. o godzinie 6.45 J. E. ks. biskup St. Adamski odprawi na intencję rekolektantów Mszę św., podczas której odbędzie się wspólna Komunia św.

Piąty wykład Związku Obrony Kresów Zachodnich.

Katowice. Stosownie do zapowiedzi odbędzie się piąty wykład Związku Obrony Kresów Zachodnich w środę, dn. 22. marca br. o godzinie 8 wieczorem w Katowicach w Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych. W dniu tym przemawiać będzie profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego p. dr. Sobieski z Krakowa na temat „Z polskich nastrojów Królewca“. Wstęp jak zawsze wolny. Związek Obrony Kresów Zachodnich prosi o liczny udział.

Zjazd delegatów Zw. właścicieli nowych domów.

+ Katowice. Dnia 12. bm. odbył się w Katowicach na sali p. Nalepy zjazd delegatów Związku właścicieli nowych domów województwa śląskiego. Zjazd reprezentowało 14 kół z różnych powiatów województwa. Zjazd zagaił prezes zarządu głównego p. Jonek. Obszerny referat o katastrofalnym położeniu posiadaczy nowych domów i sposobach ratowania od ruiny, wygłosił wiceprezes zarządu głównego p. Korgul. Prelegent akcentował moment narodowy i socjalny jako szczególnie ważny ze względu na charakter kresowy województwa i jego odrębną strukturę. Następnie złożył sprawozdanie z delegacji do Warszawy wiceprezes związku p. Kołoch. Władze centralne odniosły się przychylnie do żądań, wysuwanych przez związek. Z wywodów delegatów kół wynika, że wartość użytkowa i polspolita nowych domów spada do pozio-

Uporczywe zaparcie, katary jelita grubego, wzdęcia, osłabione funkcje żołądkowe, zastoina ogólna, osłabione funkcje wątroby, bóle w bokach i pod żebrami przechodzą przy używaniu rano i wieczorem po szklance naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zalecana przez lekarzy.

mu wprost zatrważającego. Rozmiary kleski mieszkaniowej dla właścicieli nowych domów w miejscowościach powojennych województwa, ilustruje opracowana przez zarządy kół statystyka wolnych mieszkań, z której dowiadujemy się o nadmiernym i anormalnym przesyleniu rynku mieszkaniowego w woj. śląskim, wyłączając Katowic. I tak: Wielkie Piekary mają 27 wolnych mieszkań w nowych domach, Tarnowskie Góry i okolica 163, Radzionków 24, Piotrowice Śl. 45, Rybnik 98, Pszów 12, Dziedzice 54, Bielsko 43, Cieszyn 37. Uchwaleniem odpowiednich rezolucyj do władz wojewódzkich i centralnych, zakończono obrady zjazdu.

Konfiskata przemyconych zapalniczek.

Katowice. Komisarjat straży granicznej we Lwowie otrzymał poufną wiadomość, że pociągiem z Katowic przybywa do Lwowa banda przemytników niemieckich. Przemytnicy rozdzielili się podobno w drodze na kilka grup, z których jedna miała wysiąść we Lwowie, a inne w różnych miejscowościach. Przed przyjazdem pociągu obstawili więc dworzec główny funkcjonariusze straży granicznej. Ujęli oni kilku pasażerów, w których walizkach znaleziono kilkaset przemyconych zapalniczek niemieckich. W związku z tem zawiadomiono policję w innych miastach na prowincji, gdzie przytrzymano spólników aresztowanych we Lwowie kontrabandzistów. Nazwiska aresztowanych trzy mane są w tajemnicy.

Skazanie księcia raciborskiego.

Wczoraj w wydziale karno-skarbowym S. O. w Katowicach odbyła się pod przewodnictwem p. sędziego dra Głowackiego sesyjna rozprawa przeciwko pełnomocnikowi dóbr księcia raciborskiego, Kurtowi von Schwarzkopffowi, oskarżonemu o ukrócenie dochodu za rok 1928. Nadzycja polegała na tem, iż dochody z majątków księcia, leżących na terenie Województwa Śląskiego i Śląska Opolskiego, obliczane były w walucie niemieckiej, przyczem dochody z majątku, leżącego w Polsce (dobra Adamowice, pow. Rybnik), obliczane były po zł 1,25 za markę niemiecką, przez co Skarb Śląski poniósł znaczne straty. Sąd skazał księcia raciborskiego na zapłacenie 41 tysięcy złotych grzywny.

Statystyka przemytnicza.

W miesiącu lutym Śląska Straż Graniczna przytrzymała 1059 osób z przemytem wartości około 135.000 złotych. Prócz tego na podstawie dokumentów i rachunków udowodniono różnym osobom przemykanie towarów na kwotę około 95.000 zł. Pozatem Straż Graniczna zakwestjonowała rachunki handlowe na sumę 10 milj. zł, od których nie uiszczono opłaty stempelowej.

Program uroczystości w dniu 19. marca.

+ Katowice-Dąb. Rocznym zwyczajem utworzył się w dzielnicy komitet ku uczczeniu imienia I. marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego, w skład którego weszły wszystkie organizacje prorządowe, związki półwojskowe oraz związki kulturalno - oświatowe, dalej policja i warstwy urzędnicze. Komitet w swych zebraniach przygotowawczych ustalił następujący program: W dniu imienia, tj. 19. bm. o godz. 9 uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym w Dąbie, na które zaprasza się miejscowe związki i organizacje polskie. Wieczorem tego dnia o godz. 17 odbędzie się uroczysta akademja z bardzo obszernym programem, na którą tak samo zaprasza się wszystkich obywateli i związki. Wstęp bezpłatny. Do obywatelstwa dąbskiego zwraca się komitet z prośbą o iluminowanie okien i wywieszenie chorągwi.

Miasto zaniedbuje dzielnicę Ligotę.

+ Katowice - Ligota. W niedzielę, dnia 5. marca br. odbyło się zebranie miesięczne tut. koła N. Ch. Z. P. w lokalu Jezeli. Referat wygłosił radca p.

Praca radia.

Czar radia, jako najcudowniejszego wynalazku bieżącego stulecia, zatarł się i zniknął z naszego umysłu. Już nas nie wzrusza, nie napełnia dumą sam widok „śpiewającej skrzyneczki” z bajki Szecherezady.

Dziwny w swej istocie instrument, za pomocą którego możemy słyszeć niesamowite, niedostępne dla nas w inny sposób, ryki, gwizdy i jęki przestworzy już nie napełnia nas zabobonnym prawie niepokojem i zaciekawieniem...

I nie zastanawia już nas niepojęta jego właściwość, że przez słabe przesunięcie wskazówki w jedną lub drugą stronę, odszukujemy potrzebne nam dźwięki wśród milionów rozmaitych drgań eteru... Na pudło naszego domowego głośnika spoglądamy już z życzliwą poufałością, jak na stary miły, znany nam dobrze mebel... i najmniejsze jego niedokładności gniewają już nas jak zawiędzone zaufanie. Słowem: do radia przyzwyczailiśmy się, jak przyzwyczailiśmy się do kolei, samochodów, telegrafu, samolotów, kina. Zaczynamy żądać od niego usług specjalnych i przyjemności artystycznych.

Wszystkim zresztą wiadome są dobrze niespożyte zasługi radia w porozumiewaniu się ludzi na odległość! Ile to żyć ludzkich uratowało rzucanie przez nieżenie z rozszalałych fal oceanu wezwania: S. O. S...!? Ile meszczęć uprzedziły biuletyny meteorologiczne, powiadamiające o zbliżającej się nawałnicy!? Iu zbrodniom zapobieżono przez szybkie informacje służby bezpieczeństwa!? Ile trudności finansowych i gospodarczych, zarówno prywatnych jak i państwowych, zostaje usuniętych przez szybkie porozumienie radiowe?

Rad, o nareszcie udostępniło milionowym rzeszom wysłuchanie bezpośrednie przemówień wodzów narodu, oraz odczyty znakomitych osób i uczonych. Pod tym względem zasługi i wart. radia są ustalone: nikt ich nie zaprzecza i obejść się bez nich już naszemu społeczeństwu niepodobna.

Co innego wartości artystyczne. Są tacy, co wprost mówią o obniżeniu, zwulgaryzowaniu sztuki przez radio i to zarówno w dziedzinie muzyki jak słowa. Są muzycy, którzy twierdzą, że radio zniekształca smak słuchacza; są słuchacze, którzy oskarżają mikrofon o zniekształcenie dźwięku.

Przypuścimy, jedni i drudzy mają rację, że mikrofon zabarwia w pewien sposób fale dźwiękowe, przepływające przez niego. Ale czyż nie zabarwia w ten sposób dźwięków każdy nowy instrument muzyczny? Czy fortepian nie stworzył odrębnej teorii kompozycji muzycznej? Są dźwięki, które przepuszczone przez mikrofon brzydą, ale są i takie, które nabierają siły i miłszego tonu. Być bardzo może, że zarazem powstanie muzyka specjalnie skomponowana dla radia z uwzględnieniem właściwości mikrofonu. W dziedzinie literackiej już to jest czynione, gdyż okazało się, że najszybsze formy pisarskie i niekażdy styl dają się odtwarzać przez mikrofon w sposób zrozumiały, dość czysty i miły.

Zwróć jeszcze uwagę radioamatora, że aby słuchać z przyjemnością radia, niedość posiadać dobry i co jakiś czas regulowany głośnik, trzeba go jeszcze umieć samemu odpowiednio nastawić, co przy produkcjach muzycznych wymaga muzycznego wykształcenia, a przynajmniej dobrego słuchu. Coraz lepsze, udoskonalone odbiorniki pozwalają osiągać to z wzrastającą z roku na rok łatwością, nie jednak nie zastąpi wrażliwości słuchu.

Z drugiej znanej strony stałe używanie radia kształci słuch oraz smak muzyczny i podwyższa wymagania publiczności. Przypuszczamy, że artystyczna technika radia w tym względzie pozostaje cokolwiek w tyle, ale inaczej być nie może, gdyż stwarzanie nowych form sztuki wylania się ze zbiorowej tęsknoty do nich, a nie odwrotnie.

Jak każdy środek artystyczny radio wymaga stałej czujności i wytrwałej uzgodnionej pracy zbiorowej. Dokonywują jej w centralach radiowych stałe zespoły: muzyczny, literacki, naukowo-odczytowy, wreszcie dziennikarsko-in-

formacyjny. W wielkich budynkach wre praca od rana do późnej nocy. W biurach odbywają się nieustanne konferencje, narady, porozumienia co do treści programów. Dźwięczą dzwonki telefonów, stukają maszyny do pisania, biegają woźni, brzmia stłumione dźwięki muzyki lub śpiewu. W salach koncertowych, w pokojach odczytowych, akustycznie zbudowanych i izolowanych od dźwięków zewnętrznych, odbywają się nieustanne próby koncertów, przemówień, słuchowisk, kontrolowanych przez specjalistów. Każda rzecz musi uzyskać odpowiednią miarę w natężeniu i szybkości dźwięków, aby przeszedłszy przez potężną stację radiową odbić się w u-

szach słuchaczy jasno i zrozumiale, żeby wywołać pożądane wrażenie uczuciowe i umysłowe.

Jest więc radio, jak gdyby wielkim wychowawcą wyobraźni narodu, tym potężniejszym że działa tylko za pomocą jednego zmysłu słuchu, jak u ociemniałych.

A ponieważ wyobraźnia jest podstawą i skarbnicą ludzkiego rozumu i ludzkiej woli, więc radio wykonywa ogromną robotę społeczną, nie tylko wzbogacając nasze siły duchowe, lecz, przez je dnozesne działanie na miliony dusz ujednastajnia je i w ten sposób czyni je bardziej dla siebie zrozumiałe, bardziej bratnie.

Demonstracja akademików tureckich.

Dyrektor towarzystwa wagonów sypialnych w Konstantynopolu zakazał jednemu z urzędników rozmawiania w godzinach służbowych w języku tureckim. Urzędnik dopatrywał się w tym zakazie obrazę państwa tureckiego, pobiegł co rychlej na uniwersytet i tu zaalarmował akademików. Ci gromadnie udali się przed gmach siedziby towarzystwa wagonów sypialnych i — jak to widzimy na zdjęciu — zbombardowali go kamieniami. Dopiero przybycie policji położyło kres nie pokojom.

Zağania wychowawców młodzieży.

List pasterski ks. biskupa łódzkiego.

J. E. ks. dr. Wincenty Tymieniecki, biskup łódzki, wydał list pasterski do księży profesorów, którym kreśli zadania wychowawców młodzieży w okresie Wielkiego Postu.

„Natura ludzka — pisze ks. biskup — podobnie jak przyroda ziemi naszej, różnym podlega procesom. Przyroda ziemiska z wiosną budzi się do nowego życia, kapie się w słońcu, rokwita i dojrzewa w lecie, plonuje w jesieni, obumiera w zimie. Natura ludzka, aby dojść do pełni rozwoju tych sił, które Stwórca w niej złożył, również nie trwa w jednostronnym stadjum, jeno potrzebuje racjonalnej zmiany, któraby sprzyjała jej wszechstronnemu rozwojowi, nie naruszała równowagi składających się na nią elementów. Iść tedy powinni kolejno po sobie w życiu ludzkim: po pracy i wysiłku odpoczynek i wytchnienie. Oto, tak powiem, filozofia roku kościelnego w społeczeństwie Chrystusowym. Po okresie radosnych kolend, opiewających Boże Narodzenie, po czasie zabaw i wesel karnawałowych, wstępujemy obecnie w okres Wielkiego Postu, czas pokuty i umartwienia, pracy i zastanowienia się nad przeznaczeniem życia, spowiedzi i rekolekcji. Swoisty nastrój, panujący w tym czasie w Kościele powinien ogarnąć życie ludzi poza Kościołem przy pracy, w rodzinie, w szkole. Według wyrażenia wielkiego Apostoła powinniśmy w tym czasie uczuć się „obumierać sobie”, a żyć dla sprawy, dla społeczeństwa i Boga, opamiętywać siebie, dzikie pędy naszych wad, gniewu, pychu, zmysłowości itp., a ugruntowywać w sobie harmonię usposobienia, opartą o kardynalne cnoty roztropności i sprawiedliwości, męstwa i umiarkowania.

Do tego pięknego celu służy post, umartwienie, wstrzymywanie się od zabaw i wesel, nakazane w tym czasie przez Kościół, a tak zbawienne dla dusz ludzkich. Starajcie się, Wielebni Księży Prefekci, wyzyskać jaknajlepiej ten czas dla celów wychowania religijnego, które w Waszych przedewszystkiem spoczywa rękach.

Dochodzą do nas wieści, że niestety, w niektórych szkołach, pod pozorem i pokrywką „lekcji tańca”, mają być czynione zamachy na chrześcijański nastrój wielkopostny. Jest to typowy przykład niezrozumienia wychowawczej myśli Kościoła, jest to niezrozumienie potrzeb natury ludzkiej, jest to charakterystyczne dla doby współczesnej lekkomyślne i wszelkich zasad i lekkomyślność. Wszak trudno wymagać od młodzieży, żeby czyniła dystynkcję między „lekcjami” tańca, a samym tańcem i zabawą. Przeciwdstawcie się, Kochani Bracia Kapłani, jak najbardziej stanowczo tym obłudnym próbom zamętu. „Wszystko ma swój czas”, powiedział Mędrzec Pański. Uszanujmy czas W. Postu i rozważanie Męki Zbawiciela. Niech służy on też ku największemu pożytkowi duchowemu młodzieży naszej ukochanej”.

Nadzór nad mlekiem.

Ukazało się rozporządzenie o nadzorze nad mlekiem i jego przetworami. Rozporządzenie to regulujące nie tylko warunki handlu mlekiem, lecz obejmujące również obory, produkujące mleko na sprzedaż — wydane zostało pod kątem wymagań sanitarnych, aby zapewnić ludności możliwość nabywania mleka i przetworów mlecznych w stanie, odpowiadającym wymaganiom higieny. Rozporządzenie ustala 3 rodzaje mleka, przeznaczonego na sprzedaż a więc mleko: 1) pełne, 2) pełne wyborowe i 3) chude. Pierwszy i drugi gatunek, to mleko po zupełnym wydojeniu krowy, do którego nic nie dodano i z którego nic nie ujęto. Mleko pełne, przeznaczone do sprzedaży, powinno zawierać tłuszczu co najmniej 3 proc. Mleko pełne, zawierające tłuszczu mniej, niż 3 proc. — może być dopuszczane do sprzedaży jako pełne, ze specjalnym oznaczeniem zawartości tłuszczu. Mleko pełne wyborowe jest to mleko, pochodzące z obór, pozostających pod stałym nadzo-

Z całej Polski.

Pies wznicił pożar.

Wieluń. We wsi Wadlewice, pow. wieluńskiego, wybuchł pożar w zagrodzie Jana Makarczyka. Ogień przeniósł się na sąsiednie zabudowania rolników Zajączka i Kurka. Mimo intensywnej akcji ratunkowej, spłonęły wszystkie zabudowania wraz z inwentarzem żywym i martwym. Straty oblicza się na 80.000 zł. Ustalono, że ogień spowodował pies, któremu lekkomyślny syn Zajączkowej dla zabawy uwiązał do ogona tlejący kłak konopi. Zwierzę ze strachu skryło się w swej budzie, ustawionej tuż przy stodole i oborze, wzniciając pożar.

Pożar zakładu ks. Salezjanów.

Warszawa. W Czerwińsku, niedaleko Warszawy, doszczętnie spłonął zakład ks. ks. Salezjanów. Spalił się budynek, w którym mieściła się sala wykładowa, refektarz i mieszkania księży. Na szczęście ocalał kościół, wybudowany jeszcze w roku 1117 przez Piotra Dunina.

Pożar sądu i poczty w miasteczku Bircza.

Lwów. W nocy na strychu gmachu sądu grodzkiego w Birczy wybuchł skutkiem iskry od komina pożar. Ogień przerzucił się na budynek urzędu pocztowego oraz na sąsiednie zabudowania, obejmując łącznie 6 domów, znajdujących się w jednym kompleksie na rynku. Pieniądze z kasy sądowej i pocztowej udało się uratować. Spłonęły jedynie znaczki pocztowe, wartości 2 tysięcy złotych. Zniszczenie budynków sądowych jest nieznaczne.

Tyfus plamisty.

Stanisławów. Przy ul. Wołczyńskiej zachorowała cała rodzina Michałowiczów na tyfus plamisty. Ostatnio zapadło na tę chorobę epidemiczną 17 osób w Kołodziejówce, 4 osoby w Jamnicy. W Stanisławowie zachorowały ponadto jeszcze 4 osoby. W środę odbył się pogrzeb SS. szpitalnej, Walerji Cwiklińskiej, która zaraziła się na tyfus plamisty od chorego w tut. szpitalu.

Zuchwałe zamordowanie listonosza.

Toruń. W Toruniu w czwartek zostało dokonane morderstwo, świadczące o wyrafinowanym przygotowaniu planu przez mordercę. Ofiarą zbrodni padł listonosz Rypiński, który z przekazem pieniężnym wstąpił do mieszkania St. Müllera na ulicy Grudziądzkiej. — Przekazy były skierowane z Inowrocławia i opiewały na małą kwotę. Według śledztwa Müller rzucił się na listonosza w chwili, gdy ten zajęty był liczeniem pieniędzy i zadał mu sztyłem kilka śmiertelnych ciosów. Następnie zbrodniarz zaciął na szyi listonosza sznur i ręcznik, następnie umył sobie ręce w miednicy i zbiegł z mieszkania. Listonosz miał przy sobie około 7000 zł, przeznaczonych do wypłaty, które padły łupem mordercy. Istnieje przypuszczenie, że Müller sam wysłał pieniądze do siebie, by w ten sposób zwabić listonosza. Rybiński osierocił żonę i dwoje nieletnich dzieci.

**Składajcie datki
na pomoc
dla bezrobotnych**

Konto P. K. O. 307.795.

